

לומים המתאבדות. בכל יום שבו התנהלה החקירה פרוטוקולים הגנבים צצו השודים חדשים. מיספר העצורים הגיע כבר ל-14 והחקירה עדיין נמשכת. גירד החוקרים היה כבר חומר מרשיע לגבי 36 אנשי מישטרה, חוסף עדיין לא גיראה באופק.

הציבור חייב להתאפק

ב אחד ממוסגני הציוד של מישטרת מחוז תל-אביב התגלה תוך כדי התקרה עשרות תיקים של אורחים ובתוכם תעודותיהם. תגלית זו הרבילה לחשוד כי אלה הם תיקים ושגנבו עליהם שוטרים באירועים שונים, בעיקר במיקרים של פינוי אורחים ממקומות שאליהם הורו עקב תבליני המישטרה כדי לבדוק הפצעים ההשודים כמיטעני הנמרגפץ.

באותה עת הגיעו לידי החוקרים פרטים מפתיעים על שיטות הפעולה של החב-לנים ששודשו בגניבות מאורחים. אחד החבלנים היה מתקשר בעילום-שם למשטר וזמדיע שבבית מסוים התגלה הפץ השוד. לכל הודעה מסוג זה היה מועדק מייד קצין-החבלה אלברט אלקרט. כל דיירי הבית היו מסופנים מהמקום במהירות, המפקד ואנשיו היו זכננים לפעולה. כאשר המצוד הגדול היה בשיאו ניתנה הוראה פנימית במישטרת המחוז לבדוק כל שוטר הנראה נחשף חבלה בדיו ולברר את מקור החפץ שהורא נחשף עימו, באילו דרכים נרכשו החפצים ומי היה הספק. ההוראה היתה לבדוק כמה כסף שילמו השוטרים עבור הסחורה.

מוכה פוזיטוב מי תקף את מי?

למרות הרמזים על סיום החקירה, אין עדיין סימנים של רגיעה במישטרת מחוז תל-אביב. החקירה מתנהלת בעצלתיים. גל של עצבנות עובר על שוטרי מחוז תל-אביב, דבעיקר נרגזים אנשי הקצונה הבינונית וישנם הוכתם. דוגמה לעצבנות זו מהוה החדרן שהעביר השטעם לאנשיו פקד משה פרידמן מהיחידה המרכזית. הוא הסמיך את אנשיו לעצור אורחים המלגלים על שוטרים הרמוזים על שתי-תות בשורות מישטרת מחוז תל-אביב ועל פורצים וגנבים במדים.

הפקיד הבכיר של המישטרה עומד בפי-ני בעייה בוערת. קצינים במטה הארצי החלו ושאלים את עצמם ואת חבריהם מדוע ואין התרחשה המפלול. מה גרם לנפילה הגדולה ביותר בתולדות מישטרת ישראל? מה דהף את הסלים הוותיקים ואת הקצין המצטיין להמות לעבריינים? הגירסה הרישמית, שאותה מספק דובר המטה הארצי ניצב-מישטרת שמואל צחי, אינה עומדת במבחן ההיגיון. צחי טוען ששוטרים גנבו ופרצו לבתי-עסק בשל חוסר-מישמעה. קצינים בכירים רבים ובל-שי היחידה המרכזית אינם מקבלים טיעון זה, ומגדירים אותם כבדיחה תפלה. את גל הפרצות הגניבות שבוצעו על-ידי אנשי החוק מסבירים אנשי מישטרה

במדינה

העם איך מעלים מוראל?

שריהחניוך ועוזרו מבקשים להפוך את רשות-השידור המבשיר של שטיפת-מוח

עוד לפני חודש ימים היה המוראל הי-אנשי של דני ורמס בשפל המדרגה. ארמנם המחנה הלאומני, עמו הוא נמנה, ניצח בבחירות. מפלגתו, המפד"ל, הפכה לשותף בכיר בקואליציה וזכתה בשלו-שה תיקים חשובים בממשלה. אבל הוא עצמו נשאר ללא מישרה.

כדי להעלות את המוראל האנשי שלו פתח ורמס במעין שבת-תשובה בפתח משרדו של המר, על מנת להפגין נוכחות ולהזכיר לשריהחניוך החשד כי לפני שי יתור את בעיות הינוכם של ילדי ישראל עליו לפתור את בעיותיו של ורמס. זבולון המר הבין את הרמז, ושבוע אחרי שפורסמה ברבים הפגנת-המחאה של ור-מס, מינה אותו המר כעוזרו הבכיר. עכ-שיו מיתנה הדרך פתוחה בפני ורמס לדאוג גם להעלאת מוראל העם.

בשורה חדשה, השבוע גילה ורמס את הדרך והאמצעים בהם הוא מבקש להעלות את המוראל הלאומני. אני מצפה שהטלוויזיה תעשה להעלאת המוראל הי-לאומני, הצהיר ורמס בפני כתב הטל-וויזיה של ידיעות אחרונות. נהום שרביט, "לצערי זה לא קיים. צריך לחשב את הארץ ואירועיה על ישיבית".

ורמס לא פירט אילו אירועים צריך לחשב על יחשבי הארץ. אבל מתוך האירו-עיים שהוא מהבב ניתן היה להסיק מה צריכים גם שאר יחשבי הארץ לחשב. ורמס הוא ממקורבי גוש אמונים במפד"ל. הפגין את הזדהותו עם ההתנחלויות הבל-תי-הקורות שהקים גוש אמונים בזמנו, נטל חלק בהפגנות-הראויה של הרב לוינר גר. קל לנחש שהוא מבקש שהטלוויזיה תחשב אותם על דעת הקהל.

כיוון שורמס אינו רק הוגה-דיעות הממחה טלוויזיוני אלא גם יועץ-בכיר לשריהחניוך והתרחבות הוא ניגש מיד ליי-שם את ידיעותיו. "אציע לשריהחניוך לה-קים ועדה ציבורית-ממלכתית לבדיקת תכני הטלוויזיה", גילה.

פרוויזיה של מועיט. לא חלף אלא יום אחד בלבד והמוצע יצא מן הושק. הסתבר כי גם ללא ועדה ציבורית שתב-דוק את מיפנה הטלוויזיה ותכניה, יודע כבר שריהחניוך התרבות, מה לא בסדר. "לא ייתכן שרק אלה המגדלים את ה-

לעצמו בנושא הרדיו והטלוויזיה הוא מתכוון ליישם בעזרת חוקים ומינויים. היה זה האיום הגלוי והממשי הראשון על עצמאותה של רשות-השידור העל חופשי הדיבור שבה, בתירוף של העלאת מוראל. קשה היה רק להבין מדוע סבורים השר ויועצו כי יש צורך להעלות עוד את המוראל הלאומי, אחרי שהמדינה קיבלה סוף-סוף את שריהחניוך המגיע לה.

ראשיהממשלה הביקר הרומני

ביקורו הרשמי שי מנחם בגין ברומניה - צעד ראשון במסכת לחצים

גשם קודם את פניו של ראשיהממשלה מנחם בגין, כאשר הגיע לנמליהתעופה של בוקרשט עם פתיחת ביקורו הממלכתי בן חמשת הימים ברומניה. מקבלי הפנים מיר-הרו לפרוש מטריית מעל ראשו של בגין, דבר שלא מנע ממנו להתרשב. הרגע זה ועד תום סיורו הרומני לא חדל מנחם בגין להתרשב. אלא שבהמשך לא היה זה הגשם שהרטיבו.

במשך כל ימי ביקורו ברומניה הולפו מארחיו הרומנים של בגין בפניו מה שי-נראה כגשם של יריקות דיפלומטיות. מי הסוג שאינו מקובל בביקורים ממלכתיים, במבט ראשון היה נדמה כאילו הזמינו הרומנים במתכוון את בגין לארצם כדי להטיף לו מסר בפומבי על מדיניות-החוך של ממשלתו ועל סירובה להיזכר בכל צורה שהיא עם מה שמתקרא בפיו "הארגון המכונה אש"ף". לצורך זה אף הרגו הר-רומנים מכללי הטכס הדיפלומטי ובצורה בלתי צפויה הכלילו דברי ביקורת על מדיניות-ישראל כבר בדברי הברכה הרשי-מיים. המורכבים בדרך כלל ממליצות ו-דבריינימוס שיגרתיים.

אם קיוו הרומנים לדחוק את בגין לפינה ולאץ אותו להתגונן, הם עמדו מהר מאוד על טעותם. בגין לא התנהג כראשי-ממשלה טירון, הפגין את שנינותו וחרירותו הי-מדינית. הוא אימץ את הכללים החדשים של המישחק, סטה מנאומו המוכן, אילתר נאום תשובה בו תקף את מבקריו.

כאילו כדי לתמוך בעמדותיו של בגין, נפלו ההחלטות של מועצת אש"ף שהתכנ-סה בדמשק. הכלל הישן לפיו מחוקים הקיצוניים משני המחנות זה את זה, הוכח בפעם נוספת. סירובה של המועצה לקבל את החלטת האו"ם 242, למרות ההבטחות בנושא זה שניתנו קודם לכן לאמריקאים על הצורך בחידוש המילחמה

ראשיהממשלה מנחם בגין נגשם של ריקות

רשות, והמהווים מיעוט בציבור, יקבלו את כל ההחלטות, הצהיר זבולון המר במסיבת-עיתונאים. הפעם לא היו אלה התבטאויות-סרק. שריהחניוך והתרבות ממונה על ביצוע חוק רשות-השידור. את המסקנות שיבטש

עם ישראל, נתנו בידיו של בגין נשק כדי להוכיח כי "אין עם מי לדבר" וכי כל מטר-רתו של אש"ף הוא להשמיד את ישראל. בגין התעלם מהעובדה שהוא עצמו תרם רבות להחלטה הקשוחה של אש"ף, שנצי-גיו לא יכלו לקבל החלטה פשרנית אחרי

„עלולים לרצוח אותי!“

ה מועד שהחל בפריצה לחנוות של אריה פוזילוב, נסגר השבוע בעימות נוסף בינו לבין שוטרי מחוז תל-אביב. דקות אחדות אחרי ששוחח אריה פוזי-י-לוב עם צוות העולם הזה צילצל הטלפון בהנות-הכשטיים. פקד יצחק תלוי היה על הקו. "אתה מתבקש לבוא לתחנת המישטרה למסור עדות", הורה הקצין ל-פוזילוב. זו לא היתה הפגישה הראשונה בין השניים, ושכן תלוי היה הקצין שמונה על החקירה הכושלת בפריצת חבלה-הנות התכשטיים לפני חצי-שנה.

על מה שהתרחש בתחנת-המישטרה ל-אחרימכן מספר אריה פוזילוב: "הגעתי לתחנה, ואמר לי להמתין. היכיתי חצי-שעה, שעה, שעה וחצי, בסוף גשבר לי ודחשתי להיכנס לחקירה כי אני מבזבז ומן יקר. אמרתי להם שכבר נגרם לי מספיק נזק ביגלל החקירות שחקרו אותי בעבר כשהייתי השוד בכיום הפריצה, ואין לי כוונה לשבת ולבזבז שעות בהמתנה.

השוטרים אמרו לי: 'סתם את הפה ושב שקט'. הרגשתי שיש נגדי איוו איבה, כאילו אני אשם במה שקורה עכשיו במישטרה. כשעמדתי על שלי החסברתי להם שאני צריך לעבוד, אמרו לי: 'אנחנו מנגבים בכסף שלך את התחת'. היתה להם הרגשה שאני מתחצף, כנראה. לקחו אותי בכוח ודחפו אותי לחדר החקירות ושם, בפנים, היכו אותי בראש ובבטן עד שכמעט איבדתי את ההכרה. פיתאום אמרו לי שאני עצור, בלי להסביר לי בכלל אפילו למה הזמינו אותי לחקירה.

"מי שעצר אותי היה פקד תלוי. הוא לא הראה לי שום צרמעה, רק איים עלי כל הזמן שהוא עצור אותי, והלמעשה לא הבנתי אם אני באמת עצור, מאיזו סיבה ועד מתי.

"דחשתי לראות את סגן-ניצב אליהו לביא, רק כעבור ששתיים נתנו לי להיר-כנס אליו. הוא דווקא התנהג אלי למופת, הסכים לקבל ממני את התלונות שלי והבטיח לספק לי את שמות השוטרים שחקרו אותי כדי שאוכל להתלונן נגדם. כנראה טעיתי. טעות גורלית כאשר הס-כמתי לתת פירסום פומבי לחשדות שלי ושל אבני נגד המישטרה, וביגלל זה חטפ-תי את המכות.

"לא ייתכן שימישכו להציק לי ככה. גם גונבים ממני את רכושי ומכניסים את המישטרה לקשיים כספיים, ועכשיו גם מנסים לפגוע בגופי כי אני עומד על כך שהשוטרים המישטרה ייפסו ורכושי יוחזר. מחר עלולים גם לרצוח אותי כדי שאסחורם את הפה."

למרות המחמאות שמומינה מישטרת מחוז תל-אביב על הדרך שבה היא חקרת את השחיתות בשורתיה, מוכיח המיקרה של פוזילוב שהמישטרה אינה מסוגלת לבדוק את מעשיה שלה ללא התערבות מניעוים זרים, כגון חיפוי על חברים. מבחינתו של הציבור אין הבדל בין שוטרים שגונבים לבין שוטרים המכים ומת-עללים.

משה מאור ומרסל זוהר